

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENI DLA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ
DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA KARNEGO
(EGZAMIN RADCOWSKI – 23 KWIECZNIA 2024 r.)

Zdaniem zespołu do przygotowania zadań na egzamin radcowski, w przypadku zadania z zakresu prawa karnego, zasadne jest sporządzenie apelacji. Rozwiązując zadanie, zdający powinien zaskarżyć wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu w całości i zwrócić uwagę na następujące zagadnienia:

1. W zakresie dotyczącym czynu z art. 278 § 3a k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (zarzut I z aktu oskarżenia) oraz czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (zarzut II z aktu oskarżenia) istotne uchybienie, jakiego dopuścił się Sąd Rejonowy w Sieradzu, polegało na niezasadnym przyjęciu, że oskarżony Jan Niski popełnił przestępstwo kradzieży szczególnie zuchwałej zegarka na szkodę Tomasza Szpaka, a następnie przestępstwo kradzieży z włamaniem samochodu osobowego na szkodę Janusza Kosa w warunkach recydywy wielokrotnej, o której mowa w art. 64 § 2 k.k. Zgodnie bowiem z art. 64 § 2 k.k., recydywę wielokrotną można przypisać sprawcy, który ponownie popełnia przestępstwo z grupy przestępstw wskazanych w art. 64 § 2 k.k., a ponadto spełnia pozostałe warunki wymienione w powyższym przepisie, podczas gdy oskarżony był wprawdzie wcześniej skazany w warunkach art. 64 § 1 k.k., ale za przestępstwo niealimentacji, o którym mowa w art. 209 § 1a k.k. (por.: wyrok SA w Katowicach z dnia 18 listopada 2009 r., II AKa 221/09, wyrok SA w Białymstoku z dnia 7 listopada 2000 r., II AKa 140/00).
2. Kolejne uchybienie dotyczące czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 wyroku (zarzut I z aktu oskarżenia) polega na tym, że Sąd z naruszeniem przepisu art. 49a § 1 k.p.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Tomasza Szpaka kwoty 400 zł, albowiem wniosek o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem powinien być złożony najpóźniej do zamknięcia przewodu sądowego, podczas gdy w przedmiotowej sprawie prokurator wniosek o naprawienie szkody złożył dopiero w swoim końcowym wystąpieniu, tzn. po zamknięciu przewodu sądowego (por.: postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 182/18).
3. W zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 3 wyroku (zarzut II z aktu oskarżenia) istotne uchybienie Sądu polegało także na tym, że wprawdzie Sąd prawidłowo ustalił stan faktyczny, jednakże zachowanie oskarżonego nie zostało prawidłowo zakwalifikowane. Poprawnie zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 289 § 2 k.k., albowiem oskarżony otworzył drzwi samochodu przy użyciu łamaka, pokonując tym samym zabezpieczenie przed dostaniem się do jego wnętrza niepożądanego osoby, a następnie nie mając zamiaru dokonania jego kradzieży, a jedynie szybkie oddalenie z miejsca wcześniej popełnionego przestępstwa, zabrał samochód Honda Civic w celu krótkotrwałego użycia, czego dowodem jest pozostawienie samochodu na parkingu hotelu Lord wraz z kluczami, w krótkim czasie po dokonaniu jego zaboru. Zabór pojazdu mechanicznego został dokonany przez oskarżonego nie w celu przywłaszczenia,

a jedynie chwilowego jego użycia (por.: wyrok SN z dnia 13 sierpnia 1975 r., V KRN 94/75, wyrok SN z dnia 22 stycznia 1982 r., III KR 333/81; postanowienie SN z dnia 8 kwietnia 2016 r., II KK 90/16).

4. Zdający powinien podnieść zarzuty apelacyjne oparte na art. 438 k.p.k., tj. powinien podnieść zarzuty naruszenia prawa materialnego (art. 438 pkt 1 k.p.k.) oraz przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Zarzuty obrazy prawa karnego materialnego powinny polegać na przyjęciu przez Sąd błędnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 3 wyroku oraz błędnego zastosowania przepisów o działaniu sprawcy w warunkach recydywy (co dotyczy czynów przypisanych oskarżonemu w pkt 1 i 3 wyroku). Zarzut naruszenia przepisów postępowania powinien dotyczyć czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1 wyroku, a dokładnie środka kompensacyjnego orzeczonego w pkt 2 sentencji wyroku i wskazywać naruszenie art. 49a § 1 k.p.k.
5. Wysokość orzeczonych kar nie stanowi istotnego uchybienia.
6. W apelacji należy zawrzeć wnioski:
 - a) jeżeli chodzi o czyn z pkt 1 wyroku, należy wnieść o zmianę wyroku i przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 278 § 3a k.k. i wyeliminowanie art. 64 § 2 k.k. oraz uchylenie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody zawartego w pkt 2 wyroku, a także orzeczenie łagodniejszej kary;
 - b) jeżeli chodzi o czyn z pkt 3 wyroku należy wnieść o zmianę wyroku i przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu z art. 289 § 2 k.k. i wyeliminowanie art. 64 § 2 k.k., w konsekwencji wnieść o orzeczenie łagodniejszej kary;
 - c) zasadne jest także wniesienie o orzeczenie łagodniejszej łącznej kary pozbawienia wolności oraz grzywny.